

Obsah knihy:

První uzlík je vlastně docela nepatrný, když máme štěstí, v dětství nic tak závažného řešit nemusíme. To až v dospělosti si občas můžeme i připomenout: Maminky se na nás svou dobrotivostí možná trochu provinily. **14**

Uzlík druhý – na co všechno si z dětství člověk může vzpomenout, je až s podivem. **14**

Třetí uzlík je trochu sešmodrchaný z osudu. **17**

Rozmotávat **čtvrtý uzlík** je vlastně příjemné. Mít strýce, jako byl Karel, to je pro kluka učiněné štěstí, protože může poznat, jak vypadá správný chlap. **23**

Uzlík pátý je jen nepatrným uzlíčkem na provázku dětství. Každý kluk musí zjistit, že v životě je něco za něco. **26**

Uzlík v pořadí šestý už tak snadno rozvázat nešel. Ale nakonec se to podařilo, protože, i když k sobě lidé někdy mají daleko, nakonec se sblížit mohou. **28**

Když rozmotám **uzlík sedmý**, přijdu na to, že ač to bylo v naší společnosti v padesátých letech hodně ponuré, v mém dětství byly ponuré jiné záležitosti než ty, o nichž se dnes mluví. **30**

Osmý uzlík je spíše uzlem. I ten jsem nakonec překonal, ačkoli vývoj vztahů mezi tátou a synem může být občas fakticky dost složitý. **33**

Rozplétat **devátý uzlík** znamená překonat trochu nostalgie, trochu údivu, ale i neporozumění. Tohle všechno však patří k životu. **35**

Rozmotáním **desátého uzlíku** přijdeme na to, že se sice už v dětství z kluka klube chlap, ale občas to v něm zanechá uzel na duši. **38**

Jedenáctý uzlík rozmotávám docela rád. Mně se zdá, že některé nejdůležitější věci jsem se fakt naučil už v raném věku. **42**

Uzlík v pořadí dvanáctý – k jeho rozvázání tak docela nedošlo, protože k tomu, aby se z kluka stal rafan, je potřeba něco víc než jenom snaha. **43**

Třináctka je prý nešťastné číslo, ale **v třináctém uzlíku** se o žádných nešťastných událostech nehovoří. Spíše o tom, jak vším, čím jsem chtěl být, bych býval rád. **47**

Uzlík čtrnáctý – ten rozmotávám s chutí. Už dávno vím, že některé překážky nemusejí být na překážku, když se s nimi člověk popere. Anebo když někdo pomůže. **49**

Patnáctý uzlík šel rozvázat jako mašle na bonboniére, protože svoji ženu Zuzanu miluji nade všechno na světě. **53**

Šestnáctý uzel byl docela nepříjemný. Ale vlastně je dobré zažít situace, kdy člověk pozná lidi zblízka. **57**

Sedmnáctý uzlík – také jeho rozmotávání mi dávalo zabrat. Brát život tak, jak přichází, se musíme každý učit. **58**

Rozvazování **osmnáctého uzlíku** bylo v jistém směru událostí převratnou, protože čekat na výhru a přijmout prohru, to umí jen málokdo. **59**

Devatenáctý uzlík rozvazuji s trochou smutku. Frantu Kocourka jsem měl rád. **60**

Dvacátý uzl také nepřekonávám nijak lehce. Mládí jsou totiž i jizvy, které zůstaly doteď. **65**

Jednadvacátým uzlíkem se dostanu k pokladům. Každý je máme někde schované, ale jen ty opravdové. Jednou za čas je vytáhneme – třeba ze staré krabice, z regálů, skříní, odkudkoliv. **67**

Dvaadvacátým uzlíkem rozmotávám otázku: Pomáhají sny přežít skutečnost? **70**

Uzlík třiadvacátý – když ho rozvážu, přijdu možná i na to, proč je pro mne herectví naplněním života. **72**

Uzlík čtyřiadvacátý je opravdu zašmodrchaný. Jaký je pocit samoty uprostřed davu? **75**

Uzlík pětadvacátý je poněkud zapeklitější. Také já jsem samozřejmě poznal, že občas stačí málo a člověk může ve chvíli prohrát. Anebo také zvítězit. **78**

Rozmátávat **šestadvacátý uzlík** jde celkem lehce, protože v některých otázkách i odpovědích mám zcela jasno. **82**

Sedmadvacátý uzlík je opravdu jen docela nepatrný. Rozmátává lítost, vlastně sebelítost. A ta nesmí trvat dlouho. **86**

Osmadvacátým uzlíkem se můj život zašmodrchává jen zdánlivě. Rozváží ho natotata. Je to mimo jiné příběh o šatnickování. **86**

Devěadvacátý uzel na provázku života je trochu únavný, ale člověk si občas musí uvědomit, co mu vlastně přinesla změna. **88**

Třicítka zdolaných uzlíků – to už docela jde. Jenže na provázku života je uzlíků nepočítaně. **92**

V jednatřicátém uzlíku rozmátávám otázku, zda opravdu platí ono doporučení, že co můžeme udělat dnes, nemáme nechávat na zítřek. Chci nabídnout jiný argument, a sice že: Zítřka je také den. **93**

Uzlík dvaatřicátý bych mohl rozvazovat pořád. Mám dnes už dospělého syna Tomáše, také druhorozený Martin vyrostl z dětských let. Svě kluky jsem chtěl vypravit do života s těmi nejdůležitějšími informacemi. Třeba i o lásce. Ovšem jestli se to zdařilo, nevím. Znáte to... **97**

A co budeme rozvazovat **v třiatřicátém uzlíku**? Ještě zůstanu u témat, která jsem se syny rád probíral. **99**

Se čtyřiatřicátým uzlíkem se ani moc potýkat nemusím. Někdy to za to nestojí. **102**

Pětatřicátý uzlík jsem rozvazoval společně se synem Tomášem. Vzájemné pouto otců a synů se rodí křečce. **104**

Šestatřicátý uzlík je přeci jen trochu zašmodrchanější. Protože – je, nebo není pravda, že na učení není nikdy pozdě? **105**

Sedmatřicátým uzlíkem dokáži, že jsem si uměl odskočit od herecké profese. **107**

Osmatřicátý uzlík je důležité překonat, protože některé životní situace by občas mohly vydat na román. **109**

Uzlík devětatřicátý je pro mě spíše hračkou. Já si totiž doopravdy myslím, že smích je tím nejlepším lékem na zármutek a že klaun je velké dítě. Chci být ještě dlouho velkým dítětem. **112**

Čtyřicátý uzel mi nejde trpělivě rozvazovat. Také já mívám občas pocit, že leckoho bych chtěl raději přetřhnout. **116**

Jedenačtyřicátý uzlík je o maličkostech, které život dělají krásnější. **117**

Dvačtyřicátý uzlík? Jak synovi odpovědět, proč jsem se nejel učít angličtinu do Ameriky? **119**

Uzlík třiačtyřicátý – mám nebo nemám vystoupit z rychlíku, kterým je můj život? **124**

Čtyřiačtyřicátým uzlíkem se vracím i nevracím zpět. V umění se věčně pokoušíme překročit vlastní stíny. V tom našem hledání jsou pokusy, je v tom i odvaha překročit vlastní nedokonalost. **126**

Uzlík v pořadí už pětačtyřicátý jde překonat trochu obtížněji. Každý z nás máme nekonečně mnoho tváří. A také pravda má mnoho podob. Tvůrčí proces herce začíná právě u schopnosti vidět takto život. **129**

Šestačtyřicátý uzlík je jednodušší. I když – život nás někdy dokáže zmást. A co se zdá být jednoduché, vůbec jednoduché není. **131**

Uzlík sedmačtyřicátý svědčí o tom, že je sice nutné co nejlíp zvládnout roli, ale je dobré vidět i dál. **136**

Osmačtyřicátý uzlík by nemusel být příliš náročný. I v našem životě se přece střídají smutné okamžiky s humornými, a někdy se všechno všelijak promíchává a my rozvazujeme uzlíky a uzly docela zvesela. **138**

A čtyřicátý devátý uzlík? Jak se skamarádit s faktem, že mládí je pryč a pomalu vstupuji do stáří? **145**

Uzlík padesátý je trošku zapeklitý, protože nevím, jestli znám tajemství úspěchu. **148**

Uzlík padesátý první – ten jsem už také v podstatě rozmotal, protože dávno vím, že i s těmi nejlepšími kamarády se mohou dostat do situací přinejmenším překvapivých. **151**

Uzlík padesátý druhý – na provázku života se nám nejrůznější události prolínají, některé nás zaskočí, jiné potěší. Ale je to pořád lepší, než kdyby se v našem životě neměnilo skoro nic. Stojaté vody, ty nemám rád. **155**

Uzlík padesátý třetí – rozmotávám tu nezákladnější jistotu herecké profese. Která to je? Mnoho povolání, málo vyvolení. **158**

Uzlík padesátý čtvrtý – kdy poznáme, že svět kolem je úžasným divadlem? Když se na něj podíváme těmi správnými brýlemi! **160**

Uzlík padesátý pátý – je nebo není důležité pořídit si do svého života zadní vrátka? A může se stát, že se nakonec stanou hlavním vchodem? **162**

Uzlík padesátý šestý rozmotávám s trochou nostalgie, protože i když stále něco hledáme, tak nemáme-li to „něco“ v sobě, neobjevíme nic převratného. A na hledání máme tak málo času... **165**

Uzlík padesátý sedmý ani nemusím složitě rozvazovat, protože mi je už dávno jasné, že potkávání se s rodiči a blízkými lidmi je to, co dává životu cenu. **168**

Uzlík padesátý osmý je docela zadržlý, protože, k čemu je štěstí, láska, bohatství, když si člověk neudělá čas, aby si toho všeho v pohodě užíval? **174**

Uzlík padesátý devátý – rozmotat ho, je docela problém. Jak dlouho trvá, než poznáme, že čas je náš nejcennější výdaj? **180**

Uzlík šedesátý mi pomohl rozmotat Jiří Suchý, který pronesl krásnou úvahu: Taky jsem býval mladý, ale věděl jsem, kdy mám přestat. **184**
